

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 7Cb/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420201491
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2021:5420201491.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Rastislavom Plutinským v spore žalobcu: Podielnícke družstvo Horná Lehota, so sídlom 59, 027 41 Horná Lehota, IČO: 31 583 806, právne zast. Mgr. Zlata Kapustová, advokátka so sídlom Nemocničná 2068, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: Agrodružstvo Lehota s.r.o., so sídlom 148, 027 41 Oravský Podzámok, IČO: 50 348 167, právne zast. Karkó s.r.o., so sídlom Obchodná 8985/5A, 010 08 Žilina, IČO: 50 158 121, o zaplatenie sumy 33.931,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd priznáva žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca doručil tunajšiemu súdu dňa 13.08.2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 33.931,- eur spolu s príslušenstvom, titulom náhrady škody, ktorú mu mal spôsobiť žalovaný tým, že neoprávnene požiadal o agrodotáciu a klamlivo tvrdil, že na pôde k. ú. H. Q. a okolí v roku 2017 vykonával poľnohospodársku činnosť a pred platobnou agentúrou úmyselne uviedol nepravdivé informácie. Žalobca uviedol, že podniká v poľnohospodárskej prvovýrobe. Na základe zmluvy o nájme pozemku na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku mu ako nájomcovi prenechali viacerí vlastníci pôdy ako prenajímatelia do dočasné odplatného užívania poľnohospodárske pozemky v obci a k. ú. H. Q.. O pôdu žalobca vykonáva riadnu starostlivosť a na obhospodarovaní pôdu každý rok žiada o poskytnutie podpory v poľnohospodárstve (agrodotácie). V jeseni 2016 boli žalobcovi doručené viaceré odstúpenia od zmluvy o nájme zo strany prenajímateľov pôdy, avšak spôsobom, ktorý bol nezákonný a preto neakceptovateľný. Iniciátorom odstúpení od zmlúv za účelom násilne (v rozpore so zákonom) vstúpiť do platných nájomných vzťahov, bol žalovaný, ktorý pripravil prenajímateľom pôdy odstúpenia od zmlúv vo formulárovej (neplatnej) podobe a následne s prenajímateľmi uzavrel nové (neplatné) nájomné zmluvy. K odstúpeniu od zmlúv sa žalobca vyjadril, nesúhlasné stanovisko zaslal aj žalovanému, a tým žalobca považoval vec za vyriešenú. Naďalej nerušene obhospodaroval a užíval všetku pôdu v obci a k. ú. H. Q. a okolí. Žalovaný nepodnikol nič, čo by sa dalo považovať za starostlivosť o pôdu a pôdu neobhospodaroval. Pozemky obhospodaroval, užíval a reálne vykonával na nich poľnohospodársku činnosť výlučne žalobca. Napriek tomu, že žalovaný pôdu neobhospodaroval, podal žiadosť o poskytnutie agrodotácie na predmetnú pôdu v obci a k. ú. H. Q. za rok 2017 a nepravdivo uviedol, že v roku 2017 o túto pôdu vykonáva starostlivosť. Svojím konaním sa dopustil viacnásobného porušenia zákona a klamstva a spôsobil žalobcovi škodu. Kontrolou vykonanou Pôdohospodárskou platobnou agentúrou (ďalej len „Platobná agentúra“) bolo zistené, že v k. ú. H. Q. podali žiadosť o priame podpory na tú istú poľnohospodársku pôdu žalobca aj žalovaný a Platobná agentúra vyzvala účastníkov kontrolného konania, t. j. žalobcu a žalovaného, na preukázanie plnenia zákonom ustanovených podmienok, kde skúmal najmä splnenie podmienky obhospodarovania pôdy.

Žalobca mal zo spisu o správnom konaní informáciu, že žalovaný predložil tzv. knihu honov, ktorou sa preukazuje vykonávanie jednotlivých poľnohospodárskych činností na pôde, ktorá je podľa žalobcu nepravdivá a zavádzajúca, nakoľko v roku 2017 vykonával poľnohospodársku činnosť žalobca, čo vie dokázať svojou knihou honov, podrobnými denníkmi, záznamami GPS a výpoveďami zamestnancov. Žalobca opakovane upozornil žalovaného, že má povinnosť uviesť skutkový stav na pravú mieru a do spisu o kontrole podania žiadostí v roku 2017 uviesť pravdivé informácie, t. j. že predmetné pozemky žalovaný neužíval a neobhospodaroval. Žalobca upozorňoval žalovaného na to, že jeho konanie je klamlivé a zavádzajúce, a ako také naplňajúce znaky skutkovej podstaty trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 Tr. zák., resp. iného trestného činu, a to s cieľom poškodiť žalobcu. Vzniknutú situáciu spôsobil žalovaný svojím zavádzajúcim konaním, keď vedome uvádzal nepravdivé informácie o tom, že na pôde hospodáril, s cieľom vylákať agrodotáciu, čím priamo poškodil žalobcu. Platobná agentúra na pôdu, na ktorú bola žiadaná dotácia za rok 2017 aj zo strany žalobcu aj zo strany žalovaného, neposkytla v zmysle § 16b ods. 1, §16c ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka (ďalej len „zákon o pôsobnosti orgánov ŠS pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve“) agrodotáciu vôbec, a teda ani žalobcovi, čím vznikla žalobcovi škoda v podobe neposkytnutej dotácie vo výške 33.931,- eur. Žalobca ďalej uviedol., že pre poskytnutie agrodotácie splňal všetky podmienky, to znamená, že ak by žalovaný nebol neoprávnene požiadal o poskytnutie agrodotácie a neklamal by o tom, že predmetnú pôdu obhospodaroval, žalobcovi by bola agrodotácia poskytnutá v plnej výške. Žalovaný podal vo veci pravdivé prehlásenie až zo dňa 29.01.2019 Platobnej agentúre, v ktorom výslovne uviedol, že žiadnu poľnohospodársku činnosť na pôde v k. ú. H. v roku 2017 nevykonával, a že túto činnosť vykonával výlučne žalobca. Prehlásenie žalovaného potvrdzuje tú skutočnosť, že žalovaný predtým klamal a žiadosť o agrodotáciu podal neoprávnene. Zároveň žalovaný uskutočnil späťvzatie žiadosti o poskytnutie podpory v poľnohospodárstve za rok 2017 na pôdu v k. ú. H. Q. a okolí. C. na právoplatne skončené konanie o poskytnutie agrodotácie, to už však nebol zo strany žalovaného spôsobilý krok na nápravu voči žalobcovi, pretože agrodotáciu vo výške 33.931,- eur mu už platobná agentúra nepriznala. Žalobca žalovaného vyzýval na náhradu tejto škody, avšak bezvýsledne. Čo sa týka výpočtu výšky škody, žalobca vychádzal z prílohy rozhodnutia Platobnej agentúry zo dňa 06.12.2018 - Špecifikácia platieb. Pri každej jednotlivej položke je uvedená výška podpora pred krátením a výška poskytnutej platby. Škoda vznikla vo výške rozdielu týchto dvoch súm. Žalobca v žalobe uviedol podrobný výpočet, vychádzajúci zo Špecifikácie platieb, a to:

- Jednotná platba na plochu: Podpora pred krátením 56.769, 80 eur, výška poskytnutej platby 42963, 37 €, rozdiel 13 806, 43 eur

- Platba pre oblasti s prírodnými alebo inými obmedzeniami: Podpora pred krátením: 12.547,92 eur +29.804,77 eur +53, 62 eur, spolu 42.406,31 eur, výška poskytnutej platby 30.446,22 eur, rozdiel 11.960,09 eur

- Platba na agroenvironmentálne - klimatické opatrenie: Podpora pred krátením 8.164,48 eur, výška poskytnutej platby 0, rozdiel 8.164,48 eur.

Rozdiel vyššie uvedených súm spolu preto predstavoval sumu vo výške 33.931,- eur. Žalobca uviedol, že vo výzve žalovanému na zaplatenie zo dňa 19.11.2019 uviedol inú dlžnú sumu (vo výške 33.977,38 eur), ku ktorej došiel chybným výpočtom. Úrok z omeškania preto požaduje z tejto chybne vyrátanej dlžnej sumy 33.877,38 eur.

2. Tunajší súd pristúpil k doručeniu žaloby (spolu s jej prílohami) žalovanému. Súčasne mu boli doručené poučenia o jeho procesných právach a povinnostiach, ako aj uznesenie sp. zn. 7Cb/18/2020 zo dňa 04.09.2020, ktorým bol žalovaný vyzvaný, aby sa písomne vyjadril k žalobe a uviedol všetky skutočnosti, o ktoré svoje tvrdenia opiera, označil a predložil ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovanému bolo doručené predmetné uznesenie dňa 07.09.2020.

3. Žalovaný doručil súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k žalobe dňa 17.09.2020, v ktorom uviedol, že uplatnený nárok v celom rozsahu čo do dôvody a výšky neuznáva. Tvrdenia žalobcu označil za účelové a nepravdivé. Za pravdivé označil tvrdenie žalobcu, podľa ktorého žalovaný požiadal Platobnú agentúru o poskytnutie podpory na dotknuté poľnohospodárske pozemky, pričom žalovaný tvrdil, že tak učinil z dôvodu, že na tieto pozemky uzatvoril množstvo nájomných zmlúv s vlastníkmi resp. spoluvlastníkmi dotknutých pozemkov a teda mal/má k týmto pozemkom aj užívacie právo. Vzhľadom na skutočnosť, že na dotknuté pozemky požiadal o dotáciu aj žalobca, Platobná agentúra ako príslušný správny orgán konštatovala spornosť užívacieho práva a teda neposkytla dotáciu ani jednému zo žiadateľov. Žalovaný uviedol, že práve žalobca bol a aj je subjektom, ktorý odmieta

akceptovať faktický a právny stav a znemožňoval/znemožňuje žalovanému užívanie týchto pozemkov, za ktoré riadne platí nájomné ako aj daň z nehnuteľnosti. Vo vzťahu k údajnej škode, ktorá mala žalobcovi vzniknúť žalovaný poukázal na skutočnosť, že o poskytnutí podpory rozhoduje Platobná agentúra v správnom konaní. Platobná agentúra je teda subjektom, ktorý vyhodnocuje oprávnenosť žiadostí a skúma, či sú alebo nie sú splnené zákonné podmienky na poskytnutie podpory vo vzťahu ku žiadateľovi. Jedine Platobná agentúra je teda oprávnená vyhodnotiť, či konkrétnemu žiadateľovi bude dotácia poskytnutá a ak áno v akej výške. Nakoľko žalobca nemal a nemá oprávnenie užívať dotknutú časť poľnohospodárskej pôdy ako celok a toto nakoniec doposiaľ ani žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal, keď v konaní nepredložil ani jednu nájomnú zmluvu, z ktorej by mu vyplývalo oprávnenie užívať túto poľnohospodársku plochu, v zmysle § 16 ods. 7 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 342/2014 Z. z. ktorým sa ustanovujú pravidlá poskytovania podpory v poľnohospodárstve v súvislosti so schémami oddelených priamych platieb (ďalej len „nariadenie o pravidlách poskytovania podpory v poľnohospodárstve“) nie je oprávnený žiadať štát o poskytnutie podpory. Žalovaný označil predpovedanie toho, akým spôsobom by rozhodla Platobná agentúra ak by žalovaný žiadosť nepodal za fabuláciu. Príslušný orgán v danom prípade konštatoval spornosť užívania, pričom toto rozhodnutie nie je súd v tomto konaní oprávnený preskúmať a žalovaný nemá vedomosť o podaní správnej žaloby voči rozhodnutiu Platobnej agentúry. Z tohto dôvodu nie je možné hovoriť o škode spôsobenej žalovaným. Absurdnosť argumentácie žalobcu spočíva nakoniec aj v tom, že túto by v konečnom dôsledku mohol použiť aj žalovaný. Žalovaný taktiež poprel tvrdenie žalobcu, podľa ktorého žalovaný porušil právnu povinnosť, keď Platobnú agentúru neoprávnene požiadal o poskytnutie podpory. Samotné podanie žiadosti o poskytnutie podpory nie je možné považovať za protiprávne konanie, nakoľko Platobná agentúra ako príslušný orgán vyhodnocuje, či je žiadosť žiadateľa oprávnená, alebo nie a či sú splnené zákonné podmienky na poskytnutie dotácie. Ak by žalovaný nespĺňal podmienky na poskytnutie dotácie a súčasne ak by žalobca podmienky na poskytnutie dotácie spĺňal, Platobná agentúra by žalobcovi dotáciu poskytla aj v prípade súbežných žiadostí. Zákon o pôsobnosti orgánov ŠS pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve v § 16c ods. 2 žiadateľom umožňoval v prípade spornosti užívacích práv obrátiť na sa súd so žalobou o určenie práva užívania k pôde (t. j. nie so žalobou o náhradu škody). Uvedený právny inštitút žalobca nevyužil, t. j. nevyužil všetky právne prostriedky, ktoré mu poskytoval zákon na to, aby získal od Platobnej agentúry dotáciu, a preto nie je možné v danom prípade hovoriť o škode. Žalovaný napokon uviedol, že ak by aj k vzniku nejakej škody na strane žalobcu došlo (čo odmieta), táto by bola s poukazom na § 106 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) premlčaná, nakoľko žalobca odvodzuje vznik škody od protiprávneho konania, ktoré malo spočívať v údajne neoprávnenej žiadosti žalovaného o poskytnutie podpory zo strany Platobnej agentúry, ku ktorej došlo v roku 2017. Žalovaný preto vzniesol námietku premlčania. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal, aby súd žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené spolu s prílohami a uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 7Cb/18/2020 zo dňa 02.10.2020, ktorým bol žalobca vyzvaný, aby sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného, uviedol ďalšie skutočnosti a označil ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, dňa 12.10.2020 k rukám jeho právneho stavu.

5. Žalobca doručil súdu repliku dňa 02.11.2020, v ktorej uviedol, že s vyjadrením žalovaného nesúhlasí a ním vznesené argumenty a skutkové tvrdenia neuznáva, a to ani len čiastočne. Žalobca poprel užívacie právo žalovaného k predmetným poľnohospodárskym pozemkom, ku ktorým uzatvoril množstvo nájomných zmlúv s ich vlastníkami a uviedol, že platné nájomné zmluvy má uzatvorené žalobca a nie žalovaný. Odstúpenia od nájomných zmlúv, ktoré mu boli doručené v jeseni 2016 boli nezákonné a preto neakceptovateľné. Išlo o formulárové odstúpenia o zmluvy, v vymedzením jediným skutkovým dôvodom, ktorý by aj v prípade jeho reálneho naplnenia, ku ktorému nedošlo, nepredstavoval ani zmluvný ani zákonný dôvod na odstúpenie od zmluvy. okrem jedného skutkového vymedzenie dané odstúpenia obsahovali už len odkaz na § 48, § 49 a § 49a Občianskeho zákonníka upravujúce rôzne a navzájom si odporujúce zákonom stanovené predpoklady pre možnosť odstúpenia od zmluvy, pričom danosť a konkretizácia ktoréhokoľvek z nich nebola v odstúpení nijako vymedzená. Odstúpenie od zmluvy boli teda neurčité, a preto absolútne neplatné. Nevyvolali žiadne právne účinky. Žalobca na odstúpenie reagoval listom adresovaným vlastníkom pôdy aj žalovaného, v ktorom uviedol, že s odstúpeniami od nájomných zmlúv nesúhlasí. Žalobca uviedol dôvody, pre ktoré považoval všetky predmetné formulárové odstúpenia za neplatné a tiež uviedol, že považuje za naďalej platné práve svoje nájomné zmluvy. Žalobca týmto považoval vec za vyriešenú. Žalobca i naďalej predmetné pozemky obhospodaroval,

platil za ne nájomné a zároveň požiadal o poskytnutie podpory v poľnohospodárstve. Ukázalo sa však, že na tie isté pozemky požiadala o poskytnutie podpory v poľnohospodárstve za rok 2017 aj spoločnosť žalovaného, avšak bez toho, aby pozemky táto spoločnosť užívala a reálne vykonávala na nich poľnohospodársku činnosť. Žalobca niekoľkokrát vyzval žalovaného na nápravu. Žalovaný na výzvy žalobcu o nápravu nereagoval, následne došlo k tomu, že žalovaný v roku 2018 časť pozemkov v nájme žalobcu pokosil a prisvojil si trávnu masu. Situácia sa stala neúnosnou a žalobca bol nútený podať žalobu o určenie, že odstúpenie od zmluvy je neplatné a nájomný vzťah zo zmluvy o nájme uzavretej so žalobcom trvá. Žaloba bola podaná proti žalovanej U. Vzhľadom na to, že išlo o totožné formulárové odstúpenia od zmlúv od viacerých vlastníkov pôdy, a o veľmi veľa nájomných vzťahov, medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá gentlemanská dohoda, podľa ktorej žalobca podal iba jednu určovaciu žalobu a výsledkom v spore sa mali riadiť všetky nájomné vzťahy, t. j. v prípade úspechu žalobcu v súdnom konaní by žalovaný uznal právo žalobcu a naopak. V súčasnosti však žalovaný existenciu tejto gentlemanskej dohody popiera. Žalobca uviedol, že súd žalobe žalobcu podanej proti žalovanej U. N. v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 5C/40/2018 vyhovel v celom rozsahu rozsudkom zo dňa 28.01.2019, ktorý potvrdil Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 6Co/178/2019 zo dňa 28.09.2020. Podľa tohto rozhodnutia formulárové odstúpenie od zmluvy v znení tak, ako bolo uskutočnené U. N., je absolútne neurčité a preto neplatné, a to absolútne a od počiatku, takýto právny úkon teda nemohol vyvolať žiadne právne účinky a preto stále platí stav, že je platná pôvodne uzavretá nájomná zmluva so žalobcom. Žalobca poukázal na to, že všetky odstúpenia od nájomnej zmluvy sú identické ako odstúpenie uskutočnené U. N.. Žalobca poprel, že by mal žalovaný platné užívacie právo a nič na tom nemení ani skutočnosť, že žalovaný za predmetné nehnuteľnosti zaplatil daň z nehnuteľnosti za rok 2017 (kedy túto daň uhradil aj žalobca). Žalobca trval na tom, že k pozemkom mal a stále má platný užívací titul, t. j. platné nájomné zmluvy; so žalovaným uzavreté nájomné zmluvy platné nikdy neboli a zastával názor, že žalovaný si bol toho aj vedomý. Zo strany žalovaného ide po celý čas o pokus, špekuláciu, ako by mohol vstúpiť do platných nájomných zmlúv, uzavretých medzi žalobcom a vlastníkami pôdy, čo napokon na osobných stretnutiach niekoľkokrát priznal aj sám žalovaný (prostredníctvom svojho konateľa), slovami, že „to musel skúsiť takto, aby sa niečo začalo diať“. Žalobca ďalej trval na tom, že považuje konanie žalovaného, ktorý v správnom konaní tvrdil, že spĺňa podmienky na poskytnutie agrodotácie avšak tieto nespĺňal, za protiprávne. Z rozhodnutia Platobnej agentúry vyplýva, že vymedzené diely pôdneho bloku sú predmetom jednotnej žiadosti za rok 2017 nielen žalobcu, ale aj žalovaného. Obaja aj žalobca aj žalovaný tvrdili, že na predmetnú pôdu majú platný užívací titul, na základe čoho správny orgán vykonal následné kontroly, vrátane kontroly na mieste. Žalobca v priebehu správneho konania predložil zmluvy o nájme pozemku na poľnohospodárske účely k sporným dielom pôdneho bloku a zároveň preukázal splnenie podmienok oprávnenosti podania jeho žiadosti v zmysle § 7 nariadenia o pravidlách poskytovania podpory v poľnohospodárstve, kde preukazoval je predmetnú poľnohospodársku pôdu obhospodaruje, t. j. predložil o. i. USB nosič, ktorého obsahom je fotodokumentácia hospodárenia a výkazy prác poľnohospodárskych strojov. Žalovaný predložil taktiež nájomné zmluvy na sporné diely pôdnych blokov, avšak žalovaný súčasne tvrdil, že na sporných dieloch pôdnych blokov hospodáril, čo je nepravdivé tvrdenie, keďže žalovaný túto pôdu neobrábal, čo aj neskôr sám žalovaný písomne potvrdil. Keďže žalovaný uviedol úmyselne nepravdivé informácie za účelom získať na pôdu dotáciu, na základe čoho Platobná agentúra vyzvala strany sporu, aby preukázali splnenie podmienok, t. j. v prvom rade obhospodarovanie pôdy a zároveň preukázali právo užívania k pôde, po čom žalovaný nepravdivo tvrdil, že danú pôdu obhospodaroval, Platobná agentúra rozhodla o poskytnutí podpory žalobcovi zníženej o spornú výmeru. Pokiaľ teda žalobca tvrdí, že jedine on mohol požiadať o poskytnutie podpory na predmetnú pôdu za rok 2017 a nikto iný, nejde o fabuláciu, ale o fakt, pretože jedine žalobca spĺňal zákonom stanovené obidve podmienky pre podanie žiadosti o poskytnutie podpory za rok 2017, t. j. obhospodarovanie pôdy a platný užívací titul. Pokiaľ žalobca tieto podmienky spĺňal, Platobná agentúra by mu priznala agrodotáciu v plnej výške (tak ako po predošlých rokoch), pričom toto vyplýva zo zákona a vonkoncom to nepovažuje za „predpovedanie“ toho, ako by asi teoreticky mohol rozhodnúť správny orgán. Žalobca opätovne uviedol, že ak by žalovaný žiadosť nepodal a v správnom konaní neklamal o tom, že pôdu obhospodaroval, ku kráteniu podpory pre žalobcu by nedošlo. Žalobca ďalej poukázal na to, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol nič na svoju obranu ku skutočnosti, že v správnom konaní uviedol nepravdivé informácie o obhospodarovaní pôdy, t. j. že v správnom konaní klamal o tom, že pôdu obhospodaroval. Zastáva preto názor, že táto skutočnosť v súdnom konaní nie je sporná a práve túto skutočnosť považuje za kľúčovú, nakoľko žalovaný podal svoju žiadosť o podporu vedome neoprávnené a následne v správnom konaní o priznanie agrodotácie vedome tvrdil nepravdivé skutočnosti, keď tvrdil a trval na tom, že pôdu obhospodaroval. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný nikdy nespochyboval, že by žalobca mal na pôdu užívací titul, t. j. žalovaný celý čas vie, že

na predmetnú pôdu mal pouzatvárané nájomné zmluvy práve žalobca. Nakoľko odstúpenia od zmlúv, ktoré predložil žalovaný k nájomným zmluvám považuje žalobca za absolútne neplatné, platia a v roku 2017 aj platili nájomné zmluvy uzavreté s vlastníkami pôdy a žalobcom. Pokiaľ žalovaný spochybňuje oprávnenosť nároku žalobcu, dokazovanie musí podľa žalobcu komplexne kopírovať dokazovanie pred správnym orgánom, t. j. nie je dôležité to, aké nájomné zmluvy má pouzatvárané žalobca a aké predloží v súdnom konaní, ale to, presne ktoré nájomné zmluvy predložil žalobca v správnom konaní. Žalobca preto navrhol, aby súd pripojil celý správny spis Pôdohospodárskej platobnej agentúry číslo konania XXX/XXXX/XXXX/XXXX, pričom obsahom tohto správneho spisu sú nielen žalobcove nájomné zmluvy predložené v správnom konaní, ale aj ostatné dôkazy preukazujúce plnenie podmienok oprávnenosti v zmysle § 7 nariadenia o pravidlách poskytovania podpory v poľnohospodárstve. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, podľa ktorého súd nie je v tomto konaní oprávnený preskúmať a uviedol, že správnu žalobu voči rozhodnutiu platobnej agentúry nepodával. Podľa žalobcu súd skúma túto otázku ako predbežnú, rovnako ako platnosť/neplatnosť predložených odstúpení od zmlúv, od čoho sa platnosť užívania odvíja. Ku oprávnenosti užívania resp. k platnosti odstúpenia od zmluvy sa súd už raz vyjadril (v inom súdnom konaní), a to v tom zmysle, že ide o neurčitý a teda neplatný právny úkon, nemajúci právne účinky, a teda trvá pôvodný nájomný vzťah. Žalobca taktiež uviedol, že podal iba jednu žalobu o určenie užívania práva k pôde, tzv. vzorovú, ktorou sa mali riadiť žalobca a žalovaný aj pri ostatných zmluvách. Žalobca fakticky nemohol podať žalobu o určenie práva užívania k pôde voči všetkým vlastníkom pôdy, nakoľko by žalovanými boli jednotliví vlastníci pôdy, ktorí by sa tak vlastne stali rukojemníkmi v spore žalobcu a žalovaného. Ku námietke premlčania žalobca uviedol, že príčinu vzniku škody bolo síce protiprávne konanie žalovaného v roku 2017, avšak škoda žalobcovi nevznikla skôr ako dňa 06.12.2018, čo je dátum rozhodnutia Platobnej agentúry o krátení dotácie žalobcovi. Na základe uvedených skutkových a právnych dôvodov, žalobca trval a tom, aby súd žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu a žalovaného v celom rozsahu priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené spolu s prílohami a uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 7Cb/18/2020 zo dňa 12.11.2020, ktorým bol žalovaný vyzvaný, aby sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného, uviedol ďalšie skutočnosti a označil ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, dňa 18.11.2020, k rukám jeho právneho zástupcu.

7. Žalovaný doručil súdu svoju dupliku dňa 27.11.2020, v ktorej uviedol, že tvrdenia žalobcu o neplatnosti nájomných zmlúv neobstoja a pokiaľ žalobca poukazuje na súdne rozhodnutie tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu odvolacieho, tieto pojednávajú len o jednom nájomnom vzťahu a výroky týchto rozhodnutí nie je možné aplikovať bez ďalšieho na všetky ostatné zmluvy, ktoré založili individuálne nájomné vzťahy medzi žalovaným a vlastníkami pôdy. Žalovaný opätovne poukázal na to, že o poskytnutie dotácie rozhoduje Platobná agentúra, ktorá je jediným oprávneným subjektom na vyhodnotenie toho, či žiadateľovi dotáciu poskytne alebo nie. Rovnako je jediným oprávneným subjektom na posúdenie skutočnosti, či žiadateľ spĺňa podmienky na poskytnutie štátnej podpory, a ak áno, v akej výške mu bude podpora poskytnutá. V danej veci pritom Platobná agentúra konštatovala spornosť užívacieho práva. Žalobca žiada, aby súd v tomto konaní vyhodnotil, akým spôsobom by rozhodol správny orgán, ak by žalovaný nepožiadaval o poskytnutie podpory. Prejudikovanie rozhodnutia správneho orgánu v civilnom konaní však nie je možné. Žalovaný zdôraznil, že v tom čase účinný zákon o pôsobnosti orgánov ŠS pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve podľa § 16c ods. 2 žiadateľom umožňoval v prípade spornosti užívacích práv obrátiť sa na súd so žalobou o určenie práva užívania k pôde, t. j. nie so žalobou o náhradu škody). Žalobca však takúto žalobu nepodal. Žalovaný ďalej uviedol, že argumentáciu žalobcu nemôže obstať ani z dôvodu, že pri vyčíslení výšky údajne škody vychádza z hypotézy ohľadom výšky dotácie, ktorú by mu údajne Platobná agentúra poskytla. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na § 16 ods. 7 zákona o pôsobnosti orgánov ŠS pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve sa priame platby poskytnú len tomu žiadateľovi, ktorý riadne preukáže vlastnícke alebo iné užívacie právo na poľnohospodársku plochu. Platobná agentúra teda neposkytne podporu tomu, kto užívacie právo k poľnohospodárskej pôde nemá. Pokiaľ teda žalobca nie je oprávnený užívať dotknutú časť poľnohospodárskej pôdy ako celok, nie je možné hovoriť ani o splnení podmienok na poskytnutie podpory zo strany Platobnej agentúry v ním prezentovanej výške. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že má ku konkrétnym pozemkom, na ktoré žiadal o poskytnutie podpory, užívacie právo. Žalobca v konaní dokonca ani len nevymedzil dotknuté pozemky tak, aby ich bolo možné identifikovať. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal súd, aby žalobu zamietol a aby priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Súd vo veci vytýčil pojednávanie, a to na deň 27.05.2021. Pojednávanie sa zúčastnili právni zástupcovia strán sporu.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe, ako aj na predložených vyjadreniach. Uviedol, že žalobca vychádza z konkrétneho rozhodnutia, kde mu bola krátená dotácia, a to z jediného dôvodu, že na tú istú pôdu si uplatnil dotáciu aj iný subjekt, konkrétne žalovaný. Z tohto rozhodnutia je zrejma výmera, na ktorú došlo k viacnásobnej deklarácii, a teda dotácia nebola priznaná, resp. je zrejma aj veľkosť plochy, ktorá bola nesporná a kde bol žalobca úspešný. Podľa žalobcu nie je spor o tom, že pôdu, kde bola dotácia krátená, obhospodaroval žalobca, nakoľko predložil prehlásenie o tom, že žalovaný danú pôdu neobhospodaroval. Pokiaľ žalovaný namieta nepreukázanie platného užívacieho titulu, žalobca navrhol pripojiť celý správny spis, kde sa nachádzajú všetky zmluvy, ktoré predložil. K samotnému právu užívať, žalobca túto pôdu užíval celé roky a v podstate žalovaný sa pokúsil určitým spôsobom cez odstúpenie od zmlúv toto zmeniť, čo žalobca napadol vzorovou žalobou na súde, pri ktorej bol úspešný. Nevidel ako ekonomické a účelné podávať 50 žalôb, nakoľko v zásade ide stále o tú istú vec, pretože v danej veci išlo o formulárové odstúpenie od zmluvy. Preto má žalobca za to, že súd si môže sám urobiť predbežný názor. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že oni nenamietajú správnosť a zákonnosť rozhodnutia Platobnej agentúry, vzhľadom na vtedy produkované skutkové okolnosti. Oni nemohli práve preto využiť mimoriadne opravné prostriedky, pretože to rozhodnutie bolo správne a až neskôr prišlo vyhlásenie žalovaného o tom, že predmetné nehnuteľnosti neobhospodaruje. Pokiaľ ide o sporné užívanie, v žalobe ide o dotáciu za rok 2017 a k pokoseniu žalovaným malo dôjsť až v roku 2018. Žalovaný tú pôdu neobhospodaroval a začal túto nepravdivú skutočnosť tvrdiť až pred správnym orgánom, kde však východiskom pre priznanie dotácie je práve obrábanie pôdy a pokiaľ by žalovaný netvrdil, že ju obrábal on a podal žiadosť v rozpore s právnymi predpismi, dotácia by bola priznaná žalobcovi. A práve tieto nepravdivé skutočnosti tvrdené žalovaným sú tým protiprávnym konaním, na ktoré žalobca poukazuje. Podanie množstva určovacích žalôb by znamenalo, že žalobca by si zamedzil spoluprácu s vlastníkami pôdy do budúcnosti, nakoľko by tí podaniu tých žalôb nerozumeli a išlo by len o formalistický prístup, kedy je zrejme, že to odstúpenie od zmluvy nemalo účinky a žalobca sa správa ako užívateľ aj naďalej. Žalobca žalovaného niekoľkokrát kontaktoval, avšak ten nevyvinul dostatočnú spoluprácu k náprave.

10. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní žiadal žalobu zamietnuť a poukázal na to, že robí spornými všetky skutkové tvrdenia žaloby, avšak predovšetkým vychádza z toho, že tento súd nemá právomoc preskúmať správnosť a zákonnosť rozhodnutia Platobnej agentúry a poukázal na § 194 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobca nevyužil to, čo mohol využiť, nevyužil možnosť preskúmať rozhodnutia v správnom súdnictve a v prípade spornosti užívania je výslovne uvedené, aký typ žaloby mohol podať. V zásade sa teda rozhodnutie Platobnej agentúry považuje za zákonné a správne, ako aj tam vykonané dokazovanie. Z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k naplneniu podmienky porušenia práva zo strany žalovaného. Pokiaľ ide o súdne rozhodnutie ohľadom neplatnosti nájomnej zmluvy, resp. odstúpenia, žalovaný poukázal na to, že bez prítomnosti účastníkov všetkých nájomných zmlúv, bez toho, aby mali právo sa vyjadriť, im nie je zrejme, ako by súd mohol posudzovať v tomto konaní platnosť, či neplatnosť nájomnej zmluvy. Pokiaľ ide o tretí skutkový problém, a to samotné užívanie, poukazujú na to, že samotný žalobca potvrdzuje ich užívanie, a to kosenia niektorých parciel. Právny zástupca žalovaného napokon uviedol, že aj rozsiahlejšie dokazovanie vy preukázalo to, že žalovaný mal oprávnenie užívať tie pozemky a aj ich užíval, jediným, čím argumentuje žalobca, je vyhlásenie vylákané od žalovaného ohľadom neužívania pôdy, ktoré žalovaný označil za nepravdivé.

11. Podľa § 151 ods. 1 a ods. 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

12. Podľa § 186 ods. 2 veta prvá CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými vyjadreniami sporových strán a listinami založenými v spise, a to: výzvou na oznámenie pravdivých informácií Platobnej agentúry zo dňa 12.06.2018 (č. I. 12), opakovanou výzvou na podanie pravdivých informácií (č. I. 13), rozhodnutím Platobnej agentúry zo dňa 06.12.2018 (č. I. 14-18), špecifikáciou platieb zo dňa 06.12.2018 (č. I. 19),

žiadosťou o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania vo veci rozhodnutia Platobnej agentúry zo dňa 09.05.2019 (č. I. 20), rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (ďalej len „Ministerstvo pôdohospodárstva“) zo dňa 30.07.2019 (č. I. 21-24), Prehlásením o podstatných skutočnostiach a späťvzatie žiadosti o poskytnutie podpory zo dňa 29.01.2019 (č. I. 25), žiadosťou o stiahnutie zo dňa 26.03.2019 (č. I. 26), výzvou na zaplatenie 33.877,38 eur (č. I. 27), rozhodnutím obce H. Q. č. XX/XXXX zo dňa 05.06.2017 (č. I. 62), nájomnými zmluvami na dotknuté pozemky predloženými žalovaným, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/40/2018 zo dňa 28.01.2019, rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/178/2019 zo dňa 28.09.2020, odstúpením od zmluvy č. XX/XXXX zo dňa 18.09.2016 (č. I. 816) a ostatným spisovým materiálom. Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový stav.

14. Žalobca ako aj žalovaný sú právnické osoby, družstvá, ktoré okrem iného podnikajú v poľnohospodárskej prvovýrobe. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že za účelom obhospodarovania pôdy uzavreli žalobca aj žalovaný s viacerými vlastníkmi nájomné zmluvy na poľnohospodárske pozemky v obci a k. ú. H. (ďalej aj ako „Sporné pozemky“). Žalobca aj žalovaný podali v roku 2017 žiadosť o podporu formou jednotnej platby na sporné pozemky na Platobnú agentúru. Z rozhodnutia Platobnej agentúry č. XXX/XXXX/XXXXX/XXXX zo dňa 06.12.2018 je zrejmé, že žalobca podal žiadosť na rok 2017 dňa 11.05.2017, ktorou požiadal o poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu a platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie na užívanú výmeru 419,12 ha, doplnkovej vnútroštátnej platby na plochu užívanú výmeru 160,07 ha, platby na kravy chované v systéme s trhovou produkciou mlieka v počte 184 ks, platby pre oblasti s prírodnými alebo inými osobitnými obmedzeniami a platby na agroenvironmentálne - klimatické opatrenie. Platobná agentúra v rámci správneho konania zistila, že diel pôdneho bloku (sporné pozemky), nahlásené žalobcom v žiadosti sú predmetom žiadosti o poskytnutie podpory formou jednotnej platby na rok 2017 žalovaného. Za účelom odstránenia nezrovnalostí vyzvala Platobná agentúra žalobcu na potvrdenie údajov o sporných pozemkoch, nakoľko však nezrovnalosti pretrvávali bola vykonaná Platobnou agentúrou kontrola na mieste, ktorá bola vykonaná dňa 10.04.2018 až 12.04.2018. Na preukázanie práva užívania sporných pozemkov predložil žalobca Platobnej agentúre zmluvy o nájme sporných pozemkov na poľnohospodárske účely, karty parciel za hospodársky rok 2017, evidenciu o poľnohospodárskych pozemkoch za hospodársky rok 2017, evidenciu o vlastnostiach, striedaní plodín, agrotechnike a hnojení pozemku v priebehu 10 rokov a USB nosič, ktorého obsahom je fotodokumentácia hospodárenia a výkazy práv poľnohospodárskych strojov. Žalovaný na preukázanie práva užívania sporných pozemkov predložil nájomné zmluvy k sporným pozemkom, kópie faktúr v listinnej podobe a knihu honov za rok 2017. Na základe predložených dokumentov Platobná agentúra zistila, že obe strany sporu disponujú dokumentmi preukazujúcimi užívacie právo k sporným pozemkom a obe tvrdia, že sporné pozemky v danom roku (2017) hospodárili. Platobná agentúra dospela k záveru, že nie je možné určiť, kto je výlučný oprávnený, ani kto sporné pozemky obhospodaroval, preto konštatovala spornosť v práve užívania. Platobná agentúra preto určenú plochu (nahlásenú žalobcom a určenú GPS prístrojom) krátila o spornú plochu (sporné pozemky, ktoré boli nahlásené žalobcom aj žalovaným), na základe čoho určila tzv. stanovenú plochu, t. j. výmeru, ktorá nebola sporná a teda bola na ňu predložená žiadosť o poskytnutie podpory iba jednou osobou a žalobca na nej splnil podmienky na poskytnutie podpory. Platobná agentúra schválila žalobcovi poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v sume 42.963,37 eur podľa § 7 nariadenia o pravidlách poskytovania podpory v poľnohospodárstve, platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie v sume 27.038,88 eur podľa § 8 nariadenia o pravidlách poskytovania podpory v poľnohospodárstve, doplnkovej vnútroštátnej platby na plochu v sume 0,00 eur podľa § 6 ods. 2 nariadenia o pravidlách poskytovania podpory v poľnohospodárstve, platby pre vybrané oblasti s prírodnými alebo inými obmedzeniami v sume 30.446,22 eur podľa § 5 nariadenia o pravidlách poskytovania podpory v poľnohospodárstve a úhrady finančnej disciplíny v sume 1.602,33 eur. Platobná agentúra žalobcovi neschválila poskytnutie podpory formou platby na agroenvironmentálne - klimatické opatrenie. Nakoľko sa žalobca vzdal odvolania dňa 12.12.2018, napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2018.

15. Žalobca výzvou zo dňa 12.06.2018 vyzval žalovaného na oznámenie pravdivých informácií Platobnej agentúre. Žalobca vo výzve žiadal od žalovaného bezodkladnú nápravu uvedením pravdivých informácií a ukončením domáhania poskytnutia priamej podpory na pôdu. Dňa 05.10.2018 žalobca opätovne vyzval žalovaného na podanie pravdivých informácií.

16. Dňa 29.01.2019 žalovaný adresoval Platobnej agentúre prehlásenie o podstatných skutočnostiach a späťvzatie žiadosti o poskytnutie podpory, v ktorom okrem iného prehlásil, že v roku 2017 sporné pozemky neužíval a neobhospodaroval, túto činnosť vykonával výlučne žalobca a zároveň žalovaný zobral späť žiadosť o poskytnutie podpory za rok 2017 v k. ú. H. Q., A. Q. a okolí, v ktorej žiada o poskytnutie podpory na rovnaké pôdne bloky ako žalobca.

17. Dňa 09.05.2019 žalobca požiadal Platobnú agentúru o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania vo veci vyššie uvedeného rozhodnutia č. XXX/XXXX/XXXXX/XXXX zo dňa 12.12.2018, v ktorej uviedol, že hlavným dôvodom na neposkytnutie podpôr v plnej výške bola skutočnosť, že žalovaný bol subjektom, ktorý podal žiadosť na spornú pôdu, pričom po konzultáciách sa žalovaný rozhodol poslať prehlásenie, ktoré svedčí o neobhospodarovaní sporných pozemkov. Žalobca preto žiadal o obnovu konania a poukázal na § 16c ods. 2 zákona o pôsobnosti orgánov ŠS pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve. Žalobca mal za to, že dohoda a prehlásenie žalovaného o neobhospodarovaní spornej pôdy a stiahnutie žiadosti o dotácie spĺňa podmienky na obnovu konania. Platobná agentúra nevyhovela podnetu žalobcu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania a vec postúpila na Ministerstvo pôdohospodárstva.

18. Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky rozhodnutím č. XXXXX/XXXX zo dňa 30.07.2019 zastavilo konanie o podnete žalobcu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania a uviedlo, že prehlásenie žalovaného a žiadosť žalovaného o stiahnutie boli vyhotovené po nadobudnutí právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (12.12.2018) keď dve prehlásenia žalovaného boli vyhotovené dňa 29.01.2019 a žiadosť o stiahnutie bolo vyhotovené dňa 26.03.2019. Platobnej agentúre boli doručené dňa 10.05.2019. Ministerstvo pôdohospodárstva ďalej konštatovalo, že je povinné vychádzať výlučne z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania napadnutého rozhodnutia a nemôže napadnuté rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie, ak sa po vydaní napadnutého rozhodnutia dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých napadnuté rozhodnutie vychádzalo. Ministerstvo pôdohospodárstva taktiež konštatovalo, že nemožno uvedené listiny stotožniť s listinami, ktorými by bolo v konaní pred súdom preukázané, že by mal výlučne jeden subjekt právo užívať sporné časti viacerých dielov pôdnych blokov, a to v čase vydania napadnutého rozhodnutia dňa 06.12.2018 za posudzovaný rok 2017 a tieto listiny Ministerstvo pôdohospodárstva nepovažovalo za spôsobilé podľa § 16c ods. 2 zákona o pôsobnosti orgánov ŠS pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve. Ministerstvo pôdohospodárstva súčasne poukázalo na to, že za spôsobilé listiny podľa § 16c ods. 2 zákona o pôsobnosti orgánov ŠS pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve by bolo možné považovať výlučne právoplatný rozsudok alebo uznesenie príslušného súdu, ktoré v konaní neboli predložené. Ministerstvo pôdohospodárstva napokon uviedlo, že nie je možné revidovať rozhodnutie na základe predložených listín, keď má za to, že Platobná agentúra postupovala v súlade s platnou legislatívou a napadnuté rozhodnutie považuje za vydané v súlade so zákonom, nakoľko sa v konaní nepreukázal opak.

19. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy vo výške 33.877,38 eur, titulom vzniknutej škody v rozsahu zníženej podpory.

20. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

21. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

22. Žalobca sa v konaní domáhal od žalovaného náhrady škody (ušlého zisku), ktorý mal žalobcovi vzniknúť krátením agrodotácie poskytnutej Platobnou agentúrou v roku 2017 tým, že žalovaný porušil právnu povinnosť, keď Platobnú agentúru neoprávnene požiadal o poskytnutie podpory (agrodotácie) na rovnaké poľnohospodárske pozemky ako žalobca. Protiprávne konanie žalovaného videl žalobca v tom, že žalovaný v žiadosti o podporu na sporné pozemky uviedol klamlivé informácie, keď klamal o tom, že má užívacie právo k týmto pozemkom a tieto obhospodaruje. Výšku vzniknutej škody určil žalobca v sume 33.931,- eur, odvodzujúc výšku ušlého z rozhodnutia Platobnej agentúry zo dňa 06.12.2018, kde je pri každej jednotlivjej položke uvedená výška podpory pred krátením a výška poskytnutej platby. Výšku škody tak žalobca určil ako rozdiel týchto dvoch súm.

23. Žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu a túto žiadal zamietnuť. V konaní namietal vznik škody žalobcu, uviedol, že Platobná agentúra nepriznala podporu žiadnej strane vzhľadom na spornosť užívacieho práva a podotkol, že žalobca iba predpokladá rozhodnutie Platobnej agentúry v prípade ak by žalovaný nepodal žiadosť o podporu. Žalovaný namietal právomoc tunajšieho súdu na preskúmanie rozhodnutia Platobnej agentúry a uviedol, že žalobca správnu žalobu nepodal, preto ani nie je možné hovoriť o vzniku škody. Žalovaný ďalej poprel to, že by porušil právnu povinnosť, keď požiadal Platobnú agentúru o poskytnutie podpory a uviedol, že takéto konanie žalovaného nie je možné považovať za protiprávne. Žalovaný poukázal na § 16c ods. 2 zákona o pôsobnosti orgánov ŠS pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve, ktorý umožňoval žalobcovi v prípade sporných užívacích práv obrátiť sa na súd so správnu žalobou o určenie práva užívania k pôde. Žalobca túto možnosť nevyužil, nevyužil tak všetky právne prostriedky, aby získal od Platobnej agentúry dotáciu, preto nie je možné v tomto prípade hovoriť o vzniku škody. Žalovaný taktiež v konaní vzniesol námietku premlčania.

24. Súd konštatuje, že predmetom tohto konania je nárok žalobcu na náhradu škody a nie preskúmanie správnosti rozhodnutia Platobnej agentúry, čoho sa žalobca napokon ani nedomáhal a tunajší súd by ani v danej veci nemal právomoc konať. Súd sa preto ďalej zaoberal uplatneným nárokom žalobcu na náhradu škody, ktorú žalobca odvodil zo všeobecného ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka. V zmysle tohto ustanovenia vzniká za splnenia zákonných predpokladov všeobecná občianskoprávna zodpovednosť fyzickým aj právnickým osobám za škodu. Ide o zodpovednosť fyzických alebo právnických osôb, ktoré spôsobili škodu iným osobám, pokiaľ na ich zodpovednosť vzhľadom na konkrétny vzťah subjektu zodpovedajúceho za škodu k poškodenému alebo vzhľadom na porušenie určitých povinností, v dôsledku čoho došlo k spôsobeniu škody inej osobe, netreba aplikovať ustanovenia iného zákona o zodpovednosti za škodu. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, t. j. záväzková zodpovednosť alebo z porušenia iných povinností uložených zákonom, t. j. mimozáväzková zodpovednosť. Žalobca sa v predmetnom konaní domáha práve mimozáväzkovej zodpovednosti žalovaného, nakoľko medzi žalobcom a žalovaným neexistoval žiadny záväzkový vzťah, z ktorého by bolo možné odvodiť uplatnenú náhradu škody.

25. Podľa § 106 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho práva právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

26. Súd sa najprv zaoberal vznesenou námietkou premlčania. Uplatnený nárok žalobcu, t. j. nárok na náhradu škody vyplýva z občianskoprávných predpisov a premlčuje sa podľa § 106 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá začne plynúť odo dňa, keď sa poškodený (žalobca) dozvedel o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu. Žalobca odvodzuje vznik škody od rozhodnutia Platobnej agentúry zo dňa 06.12.2018, o ktorom sa dozvedel dňa najneskôr dňa 11.12.2018, kedy toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, nakoľko sa žalobca vzdal odvolania. Najneskôr v tento deň sa mohol žalobca dozvedieť, že škoda vznikla a kto by mal byť povinný na jej náhradu. Pokiaľ bola žaloba podaná na súde dňa 13.08.2020, bola podaná v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty ako aj v rámci trojročnej objektívnej lehoty. Námietka premlčania preto nie je dôvodná.

27. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Nárok žalobcu súd posudzoval podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Predpokladom pre vznik občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je jednak protiprávny úkon/konanie, spôsobenie škody a nakoniec príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia). Rozlišujú sa dva druhy škody, a to skutočná škoda a ušlý zisk. Pod pojmom skutočná škoda sa chápe ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu veci

(nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti). Pre výšku ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu (škodná udalosť), teda konkrétne, o aký reálne dosiahnuteľný príjem poškodený prišiel.

28. V súdnom konaní si žalobca uplatnil náhradu škody vo výške 33.931,- eur, ktorú možno posúdiť ako ušlý zisk. Na rozdiel od skutočnej škody spočíva v tom, že v dôsledku škodovej udalosti nedošlo k rozmnoženiu (zväčšeniu) majetku poškodeného (žalobcu), ktoré mohol žalobca dôvodne, t. j. dokladovateľným spôsobom očakávať, vzhľadom na bežný stav veci. V danom sporovom prípade bolo v rozhodnutí Platobnej agentúry č. XXX/XXXX/XXXXXX/XXXX zo dňa 06.12.2018, okrem iného aj rozhodnuté o tom, že nakoľko žalobca aj žalovaný (žiadatelia o podporu) nahlásili rovnakú plochu na sporných pozemkoch, bola im stanovená plocha na sporných pozemkoch vo výmere 0,00 ha. Pre nedodržanie nahlásenej výmery bola žalobcovi znížená jednotná platba, pričom postupy pri výpočte sumy podpory sú uvedené v Špecifikácii platieb, ktorá tvorila prílohu rozhodnutia Platobnej agentúry.

29. Ďalšou podmienkou vzniku zodpovednostného vzťahu je konanie (opomenutie) škodcu (žalovaného), ktoré je v rozpore s právnymi predpismi alebo porušuje zmluvnú povinnosť. Na to, aby mal žalobca úspech v konaní, musí preukázať všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, t. j. okrem porušenia právnej povinnosti a vzniku škodu aj príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Vzniknutá škoda musí byť spôsobená bez pochybnosti práve porušením zmluvných alebo iných záväzkových povinností alebo porušením iných zákonom uložených povinností. Súd konštatuje, že žalobca nesie dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní uvedených podmienok pre vznik zodpovednostného vzťahu. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná.

30. V prejednávanej veci zo strany žalobcu nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu - protiprávne konanie žalovaného. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, žalobca nepreukázal, že žalovaný porušil právnu povinnosť, ktorú by mu ukladala zmluva, či zákon. Z predložených nájomných zmlúv vyplýva, že v čase podania žiadosti Platobnej agentúry mal žalovaný užívacie právo k sporným pozemkom (opierajúce sa o nájomné zmluvy, resp. v tom čase sa mohol dôvodne domnievať, že sú platné), čo napokon vyplýva aj zo samotného rozhodnutia Platobnej agentúry zo dňa 06.12.2018 a rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 34014/2019 zo dňa 30.07.2019. Z uvedených rozhodnutí je taktiež zjavné, že žalovaný preukázal Platobnej agentúre obhospodarovanie sporných pozemkov, preto v zmysle nariadenia o pravidlách poskytovania podpory v poľnohospodárstve spíňal predpoklady na podanie žiadosti Platobnej agentúry o priame platby na sporné pozemky. Súd má za to, že žalovaný si splnil všetky povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právnych predpisov, a preto má za to, že podmienka protiprávneho konania žalovaného nie je v danej veci pre vznik zodpovednostného vzťahu splnená.

31. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že žalovaný klamal pri podaní žiadosti a s ohľadom na predložené čestné prehlásenie žalovaného o neobhospodarovaní pôdy a o späťvzati žiadosti o podporu, súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, a síce, že v tomto konaní nie je oprávnený preskúmať právoplatné rozhodnutie Platobnej agentúry č. XXX/XXXX/XXXXXX/XXXX zo dňa 06.12.2018. Samotný žalobca sa vzdal práva podať odvolanie voči uvedenému rozhodnutiu, ktoré nadobudlo právoplatnosť. V odôvodnení rozhodnutia bol žalobca poučený o možnosti obnovy konania pred Platobnou agentúrou podľa § 16c ods. 2 vtedy platného zákona o pôsobnosti orgánov ŠS pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve, v zmysle ktorého „ak sa v konaní pred súdom preukáže, že jeden zo žiadateľov podľa odseku 1 mal v čase rozhodnutia právo užívania k pôde, a sú zachované lehoty podľa všeobecného predpisu o správnom konaní, platobná agentúra obnoví konanie podľa všeobecného predpisu o správnom konaní“. Za účelom preukázania užívacieho práva k sporným pozemkom mal preto žalobca podať na súd určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c) CSP, čo neurobil. Práve podaním určovacej žaloby pritom mohol žalobca vyriešiť sporné užívacie právo, vyvolať tak obnovu konania pred Platobnou agentúrou a následne po preukázaní splnenia predpokladov na poskytnutie podpory žalobcu na sporné pozemky, by mu práve Platobná agentúra poskytla podporu aj na sporné pozemky. Ak takto žalobca nekonal, nie je možné „ušlý zisk“, ktorý mu takto ušiel, pričítať konaniu žalovaného. Zjednodušene treba povedať, že poskytovanie dotácie je upravené verejným právom, v danom prípade rozhodoval príslušný štátny orgán a bolo jeho právomocou preskúmať obe žiadosti a rozhodnúť, a prípadné sankcie vo

verejnóm práve sú represívne, nie sú ekvivalentom pre spôsobenú ujmu. Je pravdou, že zase súkromné právo vyvoláva záväzky za spôsobenú škodu, avšak za splnenia vyššie uvedených predpokladov. Samotné podanie žiadosti s údajmi, ktoré sa prípadne neskôr neukážu správne bez ďalšieho, nezakladá však automaticky záväzok nahradiť nejakú škodu.

32. V kontexte uvedeného potom nie je ani možné vyhovieť žalobe žalobcu o náhradu škody od žalovaného, keď žalobca nevyužil právne prostriedky obrany v zmysle § 16c ods. 2 vtedy platného zákona o pôsobnosti orgánov ŠS pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a ostal v danej veci nečinný.

33. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, keď súd nemal za preukázané, že žalovaný porušil zmluvnú, záväzkovú povinnosť, či inú zákonom uloženú povinnosť, žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, na ktoré sa v podanej žalobe odvoláva a preto súd považoval žalobu za nedôvodnú a vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Žalobca nepreukázal v konaní jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu, a to protiprávne konanie žalovaného, súd sa však zaoberal aj ďalším predpokladom - príčinnou súvislosťou medzi konaním žalovaného a vzniknutou škodou. Príčinnou súvislosťou rozumieme to, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. S ohľadom na skutočnosť, že vznik škody nemá spravidla len jednu príčinu, treba rozlišovať medzi príčinami hlavnými a príčinami vedľajšími. Treba mať preto na zreteli, že ak majú byť splnené podmienky zodpovednosti, protiprávny úkon musí byť následkom aspoň jednej z hlavných príčin. Vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie je sprostredkovaný. Hlavnou príčinou neposkytnutia, resp. krátenia dotácie žalobcovi bolo nepreukázanie práva na užívanie z dôvodu, že oba subjekty predložili nájomné zmluvy, z ktorých odvodzovali právo užívania k tým istým pozemkom, resp. že niekto prenajal rovnaké pozemky oboj stranám. Nebolo hlavnou príčinou, kto v skutočnosti pozemky užíval, pretože už samotná skutočnosť uzavretých dvoch nájomných zmlúv na jednu nehnuteľnosť bola dôvodom neposkytnutia, resp. krátenia dotácie. Ohľadom užívania možno skôr oceniť postoj oboch strán, keď pri duplicitě titulov, z ktorých odvodzoval každý svoje právo užívania nedošlo ku silovej konfrontácii (blokovanie strojov, preorávanie, fyzické násilie), ako tomu bolo v iných regiónoch. Preto nebolo potrebné ani prejudiciálne posudzovať platnosť všetkých nájomných zmlúv.

34. Súd nevykonal dokazovanie inými navrhovanými dôkazmi, napr. pripojením správneho spisu Platobnej agentúry č. k. XXX/XXXX/XXXXX/XXXX, resp. zmlúv a iných dokladov sa tam nachádzajúcich, navrhnuté žalobcom a tieto návrhy na vykonanie dokazovania zamietol, nakoľko vzhľadom na uvedené posúdenie považoval vykonanie týchto dôkazov za nadbytočné, nepotrebné a v konečnom dôsledku za nehospodárne.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Keďže žalovaný bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, súd priznal žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu (100%). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.